

Christus in de brief aan Titus

Titus is tot bekering gekomen door de bediening van Paulus, *mijn echt kind*, Tit.1:3b. *Hij is mijn deelgenoot en medearbeider*, 2Kor.8:23. Hij had hetzelfde doel en dezelfde gezindheid als Paulus. *Heeft Titus soms zijn voordeel van u gezocht? Hebben wij niet in dezelfde geest gewandeld, in dezelfde voetstappen?* 2Kor.12:18

Hij maakte de wettische druk mee van de Joden en zag hoe Paulus daarmee omging, Gal.2:1-3. Hierdoor was hij 'gesterkt' in de genade en geschikt gemaakt voor zijn taak. Zo geldt dat ook voor ons, kennen wij het gevaar van de vermenging van wet en genade?

Doel van deze brief

Paulus instrueert Titus op Kreta: *opdat je het ontbrekende in orde brengt en in elke stad oudsten aanstelt*. Tit.1:5. De reden hiervoor: *want er zijn vele tegensprekers en bedriegers, vooral die uit de besnijdenis zijn*. Tit.1:10.

Ze brengen Joodse fabels, geboden van mensen, Tit.1:14. De gezonde leer moet daarom gehandhaafd blijven in de gemeente. Voorgangers, oudsten hebben hierin een eerste verantwoordelijkheid. Daarnaast is de trouw in tijden van verval zeer belangrijk voor de gelovigen, zodat zij '*de leer in alles versieren*' (Tit.2:10) door '*goede werken*' (Tit.3:8, zie verderop).

Het gevaar van Joodse invloeden

Het invoeren van elementen uit het Jodendom in het christendom is funest voor ons zicht op de Christus in de hemel. *Door te leren wat niet behoort*, Tit.1:11, verstoren dit soort valse leraars de gezonde leer. De huidige ongezonde Israël-liefde waardoor de gelovigen het zicht op de hemelse dingen langzaam verliezen, is hier een actueel voorbeeld van.

Paulus introduceert zichzelf daarom als '*slaaf van God alsook apostel van Jezus Christus, naar het geloof van de uitverkorenen van God en de kennis van de waarheid die naar de godsvrucht is in de hoop van het eeuwige leven*', Tit.1:1-2a. Geloof, waarheid en eeuwige leven sluiten immers wet en aardse religie uit.

Oudsten/opzieners

De opdracht aan oudsten tegenover Joodse leraars is: *men moet hun de mond stoppen*, Tit.1:11. Er was nog een reden voor geestelijk leiderschap: De Kretenzen waren onbetrouwbaar van aard, Tit.1:12.

Daarom geestelijk leiderschap nodig '*in elke stad*'. Waaraan de opzieners moeten voldoen: *onstraffelijk, man van één vrouw, etc.* Tit.1:6-9. *Vasthoudend aan het naar de leer betrouwbare woord, opdat hij in staat is zowel met de zonde leer te vermanen als de tegensprekers te weerleggen*. Tit.1:9. Deze 'tegensprekers' zijn uiterlijk christenen, welbespraakt en dominant. Ze ondermijnen de gezonde leer.

De gezonde leer

Het doel van gezonde leer: *opdat zij gezond zijn in het geloof*, Tit.1:13. Naast doop en avondmaal is **alles** geestelijk, gericht op Christus in de heerlijkheid, door het geloof. Tegensprekers willen zichtbare elementen invoeren die de ervaring centraal stellen. *Voor de reinen is alles rein, maar voor de besmetten en ongelovigen is niets rein, maar zowel hun verstand als hun geweten is besmet. Zij belijden God te kennen, maar zij verloochenen Hem met de werken, daar zij verfoeilijk en ongehoorzaam zijn en voor alle goed werk ongeschikt.* Tit.1:15-16

Maar jij, spreek wat de gezonde leer past: Tit.2:1. *Spreek dit en vermaan en stel aan de kaak met alle gezag.* Tit.1:15. Hiervoor moet Titus eerst een voorbeeld zijn, Tit.2:7-8, zie 1Pet.5:3. Hier: niet de gezonde leer onderwijzen, maar herderlijk voorhouden. God wil namelijk een 'eigen volk' (...) 'ijverig in goede werken', Tit.2:14. Oude mannen: Tit.2:2, oude vrouwen: Tit.2:3-4, jonge vrouwen: Tit.2:4-5, jonge mannen: Tit.2:6, slaven: Tit.2:9-10. *Opdat zij de leer van God, onze Heiland, in alles versieren.* Tit.2:10

De genade van God

Want de genade van God, heilbrengend voor alle mensen, is verschenen en onderwijst ons, dat wij met verzaking van de goddeloosheid en de wereldse begeerten ingetogen, rechtvaardig en godvruchtig zouden leven in deze tegenwoordige eeuw, Tit.2:11-12

Genade onderwijst ons, niet de wet. Doel is: los van de wereld, verbonden aan de Heer, zie ook Tit.2:14. De genade heeft betrekking op het verleden: *is verschenen*. Het heden: *onderwijst ons*. De toekomst: *in de verwachting*

De gelukkige hoop en verschijning

In de verwachting van de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus, Tit.2:13.

De gelukkige hoop=de opname van de gemeente, de verlossing van ons lichaam, Rom.8:23; 1Kor.15:51-55; 1Thes.4:15-17. De verschijning=met Hem uit de hemel geopenbaard worden, zijn aanwezigheid in deze wereld tot in alle eeuwigheid, Kol.3:4; 2Tim.4:8. We hopen zijn heerlijkheid te zien en op de verschijning ervan. Samen met onze grote God en Heiland, Jezus Christus. Het gaat om zijn heerlijkheid die wij verwachten

Goede werken

'Goede werken', wordt in deze brief driemaal genoemd: Tit.2:12; 3:8,14. Het houdt o.a. in: onderdanig en gehoorzaam aan de overheden, Tit.3:1, *niemand te lasteren, niet twistziek te zijn, inschikkelijk, alle zachtmoedigheid te bewijzen aan alle mensen.* Tit.3:2. Zo vertegenwoordigen wij onze Heiland God in deze wereld. Weet daarom waar je vandaan komt. *Want ook wij waren vroeger onverstandig, ongehoorzaam, dwalend, aan allerlei begeerten en genietingen verslaafd, in boosheid en afgunst levend, verfoeilijk en elkaar hatend.* Tit.3:3. Weet waar je bent gebracht

God onze Heiland

Maar toen de goedertierenheid en de mensenliefde van God, onze Heiland, verschenen is, heeft Hij ons behouden, niet op grond van werken in gerechtigheid, die wij hadden gedaan, maar naar zijn barmhartigheid, door de wassing van de wedergeboorte en de vernieuwing van de Heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland, opdat wij, door zijn genade gerechtvaardigd, erfgenamen werden naar de hoop van het eeuwige leven. Tit.3:4-7

Aandringen en vermanen

Het woord is betrouwbaar, en ik wil dat je op deze dingen aandringt, Tit.3:8a. Zodat gelovigen zich op goede werken richten, Tit.3:8b. Zodat twisten en dwaze discussies over de wet worden vermeden, Tit.3:9. Zodat 'sektarische mensen' (die alleen gemeenschap toestaan als hun leringen worden gevolgd) worden verworpen na de eerste en tweede vermaning, Tit.3:10. Daar je weet dat zo iemand afgeweken is en zondigt, terwijl hij door zichzelf veroordeeld is. Tit.3:11

Slot: de zorg voor medewerkers en zegen, Tit.3:12-15